60

Ideo in sermone qui legitꝛ in officio aplˡoꝝ. Grego. ait. Scriptū est. spiritus dn̄i ornauit celos: ornamēta eni celoꝝ sunt virtutes p̄dicantiū. Que vicꝫ ornamenta Paulus enumerat dicens. Alij datꝛ ꝑ spiritū sermo sapie. Alij sermo sciētie ꝭm eundē spiritū. Alij fides in eodē spū. Alij gratia sanitatū in vno spū. Et infra. Quot sunt bona p̄dicantiū tot ornamēta celoꝝ. Hinc rursum scriptum est. Uerbo dn̄i celi firmati sunt et spū oris eius oīs virtus eoꝝ. Uerbū eni dn̄i est filiꝰ p̄ris. Sed eosdē celos vicꝫ sanctos aplˡos vt tota simul trinitas ostendatꝛ opata repēte de sancti spūs diuinitate adiungitꝛ. Et spū oris eiꝰ oīs virtus eoꝝ. Celoꝝ igitꝛ virtus de spiritu sumpta est qꝛ mūdi huiꝰ potestatibꝫ cōtrarie nō p̄sumerent nisi eos sancti spūs fortitudo solidasset Quales nāqꝫ doctores sancte ecclesie añ aduentū huiꝰ spūs fuerint scimꝰ: ⁊ post aduentū illius cuius fortitudinis facti sunt Cōspicimus. Certe ip̄e pastor ecclesie. Petrꝰ q̄ꝫte debilitatis quātecꝫ formidinis ante aduentū huiꝰ spūs fuerit ancilla ostiaria requisita dicat. vna eni mulieris voce ꝑcussus: dū mori timuit vitam negauit. Et tūc Petrus negauit in terra: cum latro confitebatur in cruce. Sed vir iste tante formidinis qualis post aduentū spūs existat audiamꝰ. Fit ꝯuētus magistratuū atqꝫ senioꝝ: cesis denunciatur aplˡis ne in noīe iesu loqui debeāt. Petrꝰ magna auctoritate rn̄dit. Obedire oportet deo magis q̄ꝫ hoībus. Et rursum. Si in cōspectu dn̄i iustū est vos potiꝰ audire q̄ꝫ deū: iudicate: libens beatus Andreas ꝑsecutoribus suis rn̄dit. Tāto eni ero regi meo acceptior quāto ꝓ eiꝰ noīe fuero ꝑmanēs in tormentis cōstantior. Nō eni possumꝰ q̄ audiuimus et vidimꝰ nō loqui. Et illi quidē ibant gaudētes a cōspectu cōsilij qm̄ digni habiti sunt ꝓ noīe iesu ꝯtumeliā pati. hec ille. Securus et gaudēs ad crucē ꝑꝑerauit petrꝰ ita et frater eius andreas. qꝛ spūs sanctꝰ erat in eis. Sic et aplˡi ceteri mortē violentā letāter tulerūt. qꝛ spūs sanctꝰ oēm ab eis timorē eiecerat. Nec tm̄ aplˡis hec fortitudo supnaturaliter tributa ē. Quinimmo et sanctis vt sic dicā innumeris ꝯfessoribꝫ. virginibꝫ. et martyribus. Quisnā fecit tp̄aliū bonoꝝ ꝯtēptores eos q̄ xp̄m nudū nudi secuti sunt nisi spiritus sanctꝰ? Quis habitare fecit in solitudine in spelūcis amicos dei vigilātes orātes. et carnē dulcissimis ieiunijs disciplinis ⁊ verberibꝫ affligētes: nisi spūs sanctꝰ? Quis denicꝫ fecit martyres aīo ītrepido tot illata tormēta ⁊ exq̄sitissima cruciatuū genera ꝑpeti nisi spūs sanctꝰ? Ubi admirari plurimū simul et in fide ꝯsolidari debemꝰ dū sup̄dicta oīa in sexu fragili mulieꝝ inueniri ꝯspicimꝰ O vere stupenda virtꝰ spūs scti q̄ tot hoīes sup̄ hoīes eleuauit. O gr̄a dei electis copiosissime dispēsata q̄ terrenos hoīes celestes effecit. O fons indeficiēs bonitatꝭ dei ad quē cūcti mortales cōfugere securi debēt. qm̄ vt inq̄t Cyprianꝰ in eplˡa ad Donatū. Profluens largiter spūs nullis finibꝫ premitꝛ. nec vllis cohercentibꝫ claustris intra certa metaꝝ spacia refrenatꝛ. Manat iugiter: exuberat affluenter: nostrū tantū pectus sitiat et pateat. Quantū illuc filij capacis afferimꝰ tm̄ inde gratie inundātis haurimꝰ. hec ille. Supplici corde igitꝛ postulemꝰ vt pijssimus deꝰ spū sancto suo repleat corda nr̄a. Qui sit benedictus in secula seculoꝝ. Amen.

¶ Sermo vigesimusprimꝰ de beatitudine sanctoꝝ in q̄ cōfutatur fatuitas hoīm mūdanoꝝ qui nō credūt aliq̄d de vita futura.

Merces vestra copiosa est in celis. Uerba sunt redemptoris nr̄i originaliter matthei. v. c. Tanta est quorundā stulticia vt arbitrentur nulla esse bona p̄ter ea que in p̄n̄ti vita a pijssimo deo vsibꝫ humanis cōceduntur. Nil credunt: nil cogitant. Nihil denicꝫ sperant: de futura celestis regni hereditate. Somnū putāt immo fictionē ⁊ fabulā: quicquid ꝭm omnē veritatē de sanctoꝝ beatitudine ꝓclamatur. Hi omnē diligentiā adhibent: vt corporeis sensibꝫ in suis delectationibus voluptuosis satisfiat. Animā vero virtutibꝫ honestisqꝫ moribꝫ instruere ⁊ negligūt et cōtemnunt. Propterea equū esse censui si in p̄n̄ti sermone de beatitudine verba fecero. Nam illā cuncti desiderare debēt que merito p̄ponenda est oībus que ab hoīe p̄cio haberi solēt: de hac quilibet iustus atqꝫ fidelis asserit illud Sapie. ca. vij. Preposui illā regnis et sedibꝫ. et diuitias nihil esse dixi in cōparatione illius: nec cōparaui illi lapidē preciosum: qm̄ oē aurū in cōparatione illius harena est exigua: et tanq̄ꝫ lutū existimabitꝛ argentū in cōspectu illius. Sup̄ salutē ⁊ spēm dilexi eā: et ꝓposui ꝓ luce habere illā qm̄ inextinguibile est lumen illius: venerūt autem mihi oīa bona pariter cū illa. Ut igitꝛ disponamus ea q̄ tractaturi sumus ordine debito beatitudinisqꝫ laudes mirificentissimas cōplectamur q̄ copiosa merces a nr̄o saluatore merito nuncupatꝛ: de ip̄a tria mysteria principalia proponemus cōtemplanda.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-521/0119
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG